

מחסנות דף הדרכה

ניקוי פנים המיכל לחומר גרום

אחת מנקודות התורפה במחסן לתערובות, הן מבחינה תפעולית והן מבחינה היגיינית, הם המיכלים לחומר גרום. תופעה שכיחה למדי היא — להתקל במיכל זרוע נקודות חן ג'יגיות (קרי — חלודה) בחלקו התחתון והמשפך.

הגורם לחלודה איננו בלחות חיצונית, כי אם מתוך המיכל הוא בא, ונובע מהידבקות קמח לדופן המיכל פנימה. קמח סופג לחות מן האוויר, ולאחר זמן לא רב הוא מתעפש. הגוש המעופש הדבוק לדופן לא זה בלבד, שהוא מאיט את הזרימה במיכל, אלא שמדי פעם ניתק הגוש ומגיע אל התערובת. חומר זה הינו רעל ממש לבעלי-החיים האוכלים אותו. ניקוי סדיר של המיכל (אחת לחודש) לא רק שיקל ויעיל את עבודת המגרסה, אלא ימנע גם נזק לבריאות הבהמה. מה גם, שהניקוי אינו מהווה קושי, כשנעשה בתכיפות ומונע הצטברות והידבקות, והעבודה נעשית בקלות.

התנאי לביצוע יעיל של הניקוי הוא — פתחים גדולים בבסיס המיכל, מעל המשפך.

"צמחונים" בתלונות

בדיקת חומרי הגלם לתערובות, זהו אחד התפקידים היומיומיים של המחסנאי. בהיכנס המש-אית או הקרון לתחום המחסן, על המחסנאי, גם אם איננו בין המדקדקים, להעיף מבט, לגעת בחומר, להריחו ולהתרשם מן הסחורה שהגיעה. אולם, מעטים יטריחו עצמם לרשום ולהגיש תלונה, כשימצאו משהו שאינו כשורה. הדבר איננו חדש, על אף שהגנו משננים באזני כל מחסנאי את ההצעה להגיש תלונה בכל מקרה של סטייה. רק מעטים עושים זאת. לא נחזור עוד לציין שוב ושוב עובדה זו, אלא ברצוננו להעיר על נוסח

התלונה של המשק, כשסוף-סוף יוצא מישוהו מ-שלוחות ומחליט להתאונן.

למקרא מכתבי התלונה מתקבל הרושם, שיש לנו עניין עם ציבור תמים למדי. הנוסח השגור: „אנו תקווה כי דבר זה לא יקרה שוב...“, אין בו כדי לזעזע יצרן או ספק ולהביאו לנקיטת צעדים, שיבטיחו את הרמה הנאותה של המוצר. מן הדין, שהמתלוננים יפסיקו להיות „ילדים טובים“ כל כך. נחוץ להשחזר את השיניים ולהגיב בחריפות ההולמת את הנסיבות. משק, אשר נשלחה אליו סחורה פגומה: גרעינים מעופשים, נגיעות ב-חרקים, לכלוך, אריזה קרועה וכו' — מן הדין, שיעשה אחת משתיים: יחזיר את הסחורה כלעומת שבאה, או לפחות יגיש תביעה לפיצויים, בהסתמך על מימצאי בדיקה של דוגמה מן החומר, או על מראה עיניים (גושים, עובש, שקים קרועים או פתוחים).

המחסנאי יחשב את ההפסד וידרוש כיסוי מה-גורם האחראי (הספק, המאחסן או המוביל). על המשק לא רק להגיש תביעה לפיצוי כספי, אלא גם לדאוג שתביעה זו תזכה לטיפול המתאים ולוודא, שבסופו של דבר אמנם יסוכם ולא יאבד בין גלגלי הביורוקרטיה, או האדישות.

דרך זו הינה לא רק יעילה, מבחינת סיכוי לתמורה מידית ביחס למשק ולהבטחת ההקפדה מצד היצרן, אלא גם מכובדת יותר. להווי ידוע לכל אחד, כי יצרנים וספקים יודעים היטב, לאן לשלוח חומר פגום ובטיב מפוקפק ולאן לא כדאי לשלחו. יש מספר מחסנאים, שאינם „ילדים“ כל כך טובים, וכבודם אתם, ויש מקומות אשר ידוע מראש, כי לשם אפשר לשלוח כל דבר.

צבי זמיר

המח' למחסנים, ארגון עובדי הפלחה